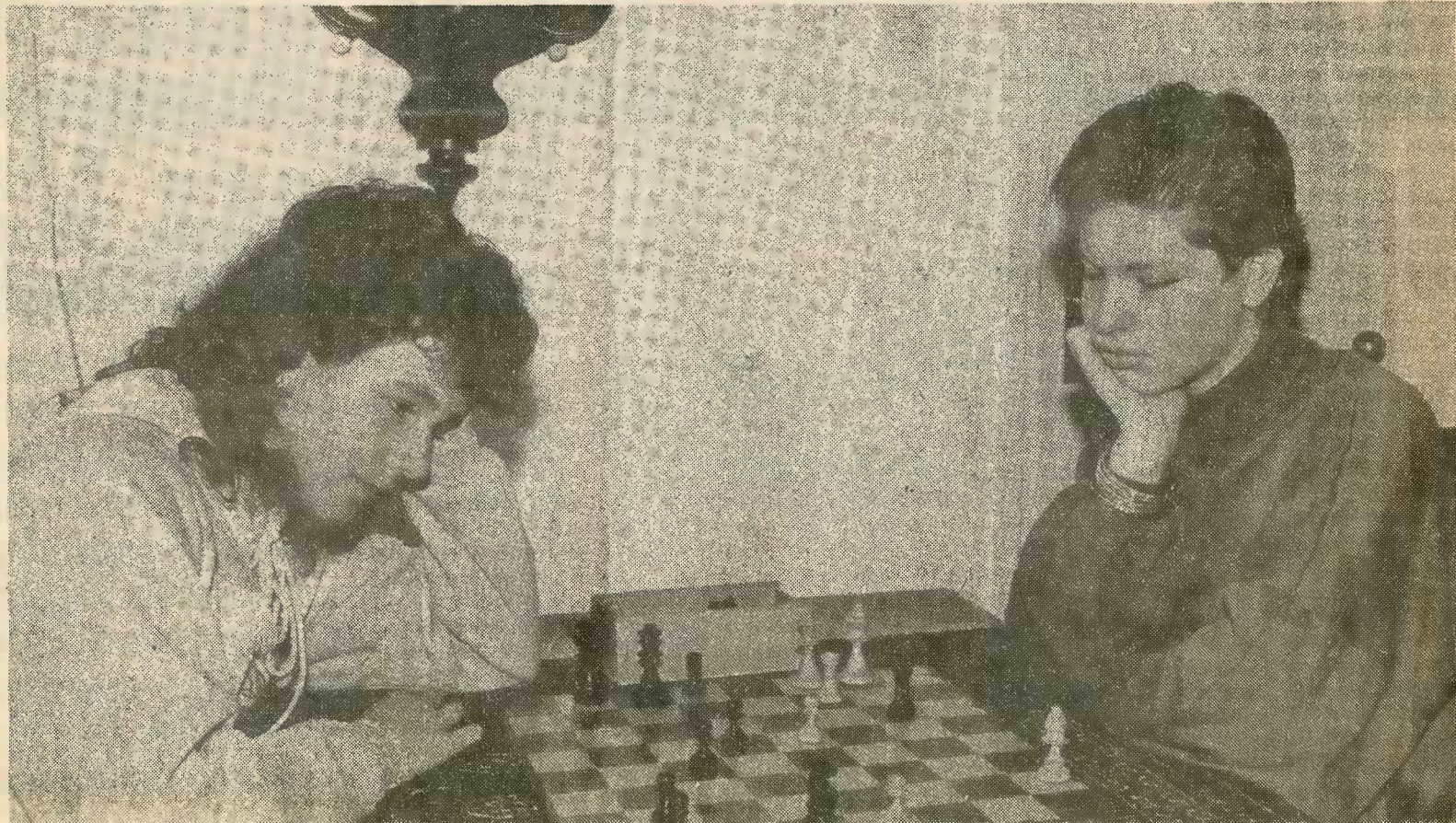

Schaken moet ook sport voor meisjes worden

6-1-89

gezichten
achter de 64
vlakken van
het
schaakbord.
Boudicca
(links) en
Christy
spelen een
partijtje.

Foto FER TFAUGOTT

Schaken. Je weet wel dat denkspel met plannen, paarden en koningspaar in zwart en wit. Een sport voor oudere, pilprokende heren, zo lijkt het. Maar ook meisjes willen wel eens een partijtje schaken. Boudicca Betkó en Christy Daamen uit Haelen zijn daar twee voorbeelden van.

Door HENK SCHROEN

Ze speelden vorige week nog tijdens het Limburgs kampioenschap jeugdschaken. Boudicca (13) won in haar klasse en kan in de paasvakantie een gooi doen naar de landstitel.

De 15-jarige Christy werd tweede in haar categorie. Het hele kampioenschap was trouwens één en al succes voor hun club, de sv Leudal.

Jongens krijgen grotere bekertjes

Wat Christy opviel, was dat de bekertjes voor de jongens veel groter waren dan die voor de meisjes. Zou schaken dan toch een mannen-sport zijn?

Boudicca en Christy weten zeker dat het niet zo is. Boudicca: „Vroeger dachten mensen waarschijnlijk dat vrouwen te dom waren om te schaken, maar dat verandert.”

Ook Christy moet zich nogal eens weren tegen dit vooroordeel. Dat lukte een tijdje geleden erg goed. Tijdens een toernooi trok een paar jaar oudere knul zijn neus op toen

hij zag dat – „pff, een meis-je” – tegenover hem zat. Christy genoot er dubbel van toen ze hem van het bord veegde.

Vooruitzien

Schaken lijkt moeilijker dan het is. Natuurlijk, wil je een grootmeester worden, dan moet je een bijzonder talent hebben. Maar door veel partijtjes te spelen, kom je een aardig eind op weg. Veel oefenen dus, vooral door partijen achteraf na te lopen en van je fouten te leren. Stap voor stap, want daar

gaat het om bij schaken: vooruitdenken en proberen te ontdekken wat je tegenstander van plan is. Boudicca: „Soms zit je in gedachten wel tien zetten verder. Wat zal de tegenstander doen?”

En wat moet ik dan zetten?” Christy en Boudicca vinden het daarom ook niet overdreven dat schakers soms uren bedenktijd nodig hebben voor één zet. Zelf krijgen ze, afhankelijk van de wedstrijd, gemiddeld een uur om te prakkizeren. Die tijd benutten ze meestal niet, maar een pittige partij kan toch vier uur duren.

„Dan ben je moe hoor. Soms heb ik zelfs een beetje hoofdpijn van de inspanning”, legt Christy uit.

Eigenlijk zouden veel meisjes moeten gaan schaken, vindt het Haelense duo. De meisjes zeggen dat er niet alleen in doodstille zalen wordt geschaakt, waar je alleen het tikken van het schaakklokje hoort.

„Valt best mee, meestal is het gezellig”, lacht Boudicca. „Het is soms wel vervelend als je mensen om je heen hoort smiespelen. Je hoort ze fluisteren: 'Zou ze dat niet nou zien?' Zeker in een moeilijke wedstrijd valt dat niet mee.”

Is swingen in de disco niet veel leuker?

„Niet nodig hoor”, verzekert Christy. „Het is bij de schaakclub heel leuk. Trouwens, op dit moment schaken nog zo weinig meisjes dat je altijd veel jongens tegenkomt..”

